

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců rozhodl dne 13. 6. 2012, v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Draštíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Milana Kyjovského a JUDr. Dany Hrabcové, Ph.D., o návrhu **předsedy Okresního soudu v Teplicích**, proti Mgr. L. D., soudkyni Okresního soudu v Teplicích, zastoupené Mgr. MUDr. Jaroslavem Maršíkem, advokátem se sídlem v Teplicích, nám Svobody 1,

t a k t o :

Mgr. L. D,
narozená X,
soudkyně Okresního soudu v Teplicích, s e

podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že

jako soudkyně, již byly v souladu s rozvrhem práce přiděleny k vyřízení trestní věci, byla v níže uvedených třiceti sedmi věcech nečinná a nerespektováním § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění, dále § 2 odst. 4 a § 181 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů, a pořádkové lhůty uvedené v § 181 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, zapříčinila průtahy v řízení v rozpětí od tří měsíců do patnácti měsíců, v těchto konkrétních věcech sp. zn.: 3 T 204/2007, 3 T 60/2008, 3 T 210/2008, 3 T 230/2008, 3 T 250/2008, 3 T 307/2008, 3 T 26/2009, 3 T 99/2009, 3 T 107/2009, 3 T 125/2009, 3 T 126/2009, 3 T 142/2009, 3 T 148/2009, 3 T 186/2009, 3 T 203/2009, 1 T 233/2010, 3 T 5/2010, 3 T 12/2010, 3 T 36/2010, 3 T 50/2010, 3 T 58/2010, 3 T 60/2010, 3 T 66/2010, 3 T 68/2010, 3 T 69/2010, 3 T 71/2010, 3 T 75/2010, 3 T 85/2010, 3 T 86/2010, 3 T 91/2010, 7 T 48/2010, 7 T 72/2010, 7 T 110/2010, 7 T 136/2010, 7 T 142/2010, 7 T 171/2010 a 7 T 188/2010,

jímž se měla dopustit kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů,

protože skutek není kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel – předseda Okresního soudu v Teplicích podal návrh proti Mgr. L. D., soudkyni Okresního soudu v Teplicích z důvodu, že jako soudkyně, již byly v souladu s rozvrhem práce přiděleny k vyřízení trestní věci, byla v níže uvedených třiceti sedmi věcech nečinná a nerespektováním § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění, dále § 2 odst. 4 a § 181 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů, a pořádkové lhůty uvedené v § 181 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, zapříčinila průtahy v řízení v rozpětí od tří měsíců do patnácti měsíců. Jednalo se konkrétně o tyto věci: 3 T 204/2007, 3 T 60/2008, 3 T 210/2008, 3 T 230/2008, 3 T 250/2008, 3 T 307/2008, 3 T 26/2009, 3 T 99/2009, 3 T 107/2009, 3 T 125/2009, 3 T 126/2009, 3 T 142/2009, 3 T 148/2009, 3 T 186/2009, 3 T 203/2009, 1 T 233/2010, 3 T 5/2010, 3 T 12/2010, 3 T 36/2010, 3 T 50/2010, 3 T 58/2010, 3 T 60/2010, 3 T 66/2010, 3 T 68/2010, 3 T 69/2010, 3 T 71/2010, 3 T 75/2010, 3 T 85/2010, 3 T 86/2010, 3 T 91/2010, 7 T 48/2010, 7 T 72/2010, 7 T 110/2010, 7 T 136/2010, 7 T 142/2010, 7 T 171/2010 a 7 T 188/2010. Spisy sp. zn. 3 T byly kárně obviněné soudkyni přiděleny 15. 11. 2010, spisy 7 T jí byly přiděleny 27. 6. 2011.

Následkem porušení právních povinností, tedy nerespektováním § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., a pořádkové lhůty uvedené v § 181 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., sice nedošlo k ohrožení důstojnosti soudcovské funkce, ohrožení důvěry v nezávislé, nestranné a odborné rozhodování soudů, avšak byla ohrožena důvěra ve spravedlivé rozhodování. Pokud totiž obecně soudce v řízení nečiní úkony v odpovídajících lhůtách, je toto jednání způsobilé ohrozit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů, přičemž zaviněná nečinnost je vždy závažným proviněním. Kárně obviněná soudkyně si nepočínala v průběhu trestního řízení v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, především nerespektovala zásadu včasného vyřizování věcí, nečinila efektivní úkony vedoucí k trestnímu stíhání, případně nepožádala o prodloužení lhůty k úkonům popsaným v § 181 odst. 3 tr. ř. Průtahy, k nimž došlo, jsou zcela bezdůvodné a neomluvitelné. Závažným porušením povinností soudkyně je i zkrácení práva obviněných na obhajobu a spravedlivý proces. Podle názoru navrhovatele kárně obviněná soudkyně svým jednáním naplnila skutkovou podstatu kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Mgr. L. D. byla přidělena k výkonu soudcovské funkce k Okresnímu soudu v Teplicích ode dne 13. 12. 2000. Od té doby působila na trestním oddělení. Od 5. 12. 2007 byla na mateřské dovolené a od 23. 7. 2008 na rodičovské dovolené. S účinností od 15. 11. 2010 nastoupila výkon práce po rodičovské dovolené a nejprve pracovala na 50 % pracovní úvazek, od 1. 4. 2011 již na plný pracovní úvazek.

Opatřením ze dne 15. 11. 2010 (Spr 1138/2010) bylo Mgr. L. D. přiděleno k vyřízení celkem 153 věcí) z toho 33 věcí Tm a 120 věcí T.

Dlouhodobě stav nevyřízených věcí v agendě T podstatně nesnížila. Změnou rozvrhu práce účinnou od 1. 2. 2012 jí byl zastaven nápad nových ne vazebních věcí zapisovaných do rejstříku T a Tm. Její výkonnost je ve srovnání s ostatními soudci vyřizující agendu T nízká,

nebot' v roce 2011 měla průměrný měsíční výkon pouze 20 osob. Celkově je však možno ji hodnotit jako pečlivou soudkyni, dosud nebyla kárně řešena.

Navrhovatel navrhl, aby Mgr. L. D. byla uznána vinnou kárným proviněním podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., a aby jí bylo uloženo kárné opatření snížení platu o 20 % na dobu deseti měsíců.

Kárně obviněná soudkyně se k podanému návrhu písemně vyjádřila. K porušení § 181 odst. 3 tr. ř. uvedla, že v žádné z uvedených věcí (s výjimkou věci pod bodem 16) se porušení povinnosti podle 181 odst. 3 tr. řádu nedopustila. Předmětné ustanovení dopadá výlučně na situaci nastalou po podání obžaloby. V průběhu dalšího řízení před soudem již znovu počátek této lhůty nenastává. Všechny uvedené věci jí byly přiděleny po odcházející soudkyni v době, kdy třítydenní lhůta uplynula již této předchozí soudkyni. V žádné z těchto věcí přitom před jejich přidělením kárně obviněná nebyla navrhovatelem jako předsedou soudu prodlužována lhůta ani vytýkány průtahy v řízení. Běh třítydenní lhůty je tak v případě kárně obviněné vyloučen. Veškeré jí za vinu kladené jednání lze tedy posuzovat pouze podle ustanovení 181 odst. 2 tr. řádu a 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Výjimkou z výše uvedeného je věc uvedená pod bodem 16 (sp. zn. 1 T 233/20 10), která nebyla kárně obviněné přidělena po odcházející soudkyni. Věc napadla rovněž jiné soudkyni, u níž byla ale následně vyslovena podjatost, a z tohoto důvodu došlo k přidělení věci kárně obviněné. Kárně obviněná ani toto přidělení nepovažuje za zcela odpovídající podání obžaloby, s nímž je spojen počátek běhu třítydenní lhůty, nicméně připouští, že v této věci měla navrhovateli předložit spis s žádostí o prodloužení lhůty.

Vyjma věci pod bodem 16 bylo všech ostatních 36 věcí kárně obviněné přiděleno mimo běžný nápad. Věci uvedené pod body 1 až 15 a 17 až 30 jí byly přiděleny po odcházející soudkyni dne 15. 11. 2010, tedy v den, kdy po tříleté mateřské a rodičovské dovolené nastoupila zpět k výkonu soudcovské funkce. V uvedený den jí bylo přiděleno 155 věcí různého stáří. Měla se věnovat vyřizování především těchto věcí a to v pořadí od nejstarších k novějším. Dne 27. 6. 2011 jí bylo rovněž po odcházející soudkyni přiděleno dalších 22 spisů. Od 15. 11. 2010 do 31. 3. 2011 pracovala na zkrácený 50% úvazek. Od ledna 2011 jí byl přidělen nový nápad. K výkonu funkce soudkyně se vrátila na žádost navrhovatele, který potřeboval řešit situaci po odchodu jiné soudkyně na mateřskou.

Výkonu své funkce se chopila odpovědně a v duchu postupu navrženého navrhovatelem. Vyřizovala nejstarší věci, k nimž postupně přibírala novější věci. Plně využívala jednacích dnů. Poukázala na to, že obvinění z průtahů v celkem 29 věcech, které pocházejí z nápadu 155 věcí z 15. 11. 2010, mimo jiné znamená, že ostatních 126 věcí z 15. 11. 2010 vyřizovala bez průtahů. Dále poukázala na to, že 155 spisů je obrovské množství materiálu, které v rámci odpovědného přístupu soudce k trestnímu řízení nelze vyřídit jinak, než jeho důkladným prostudováním a zvolením správného procesního postupu. Proto je sice možné považovat nařízení hlavního líčení po dvou až dvanácti měsících od nápadu za průtahy, nikoliv však bezdůvodné a neoprávněné. K jí vytýkaným průtahům došlo výlučně (vyjma věci ad 16) ve věcech přidělených jednorázově po předchozích soudkyních. Ve všech věcech nového nápadu, v nichž nemohla nařídít hlavní líčení v třítydenní lhůtě po podání obžaloby, podala včas navrhovateli žádost o prodloužení lhůty. Tímto poukazovala na to, že se v jejím případě nejednalo o nedbalost při výkonu funkce soudce, ale o systémové opatření, které bylo výsledkem dohody s navrhovatelem při jejím nástupu po rodičovské dovolené. Kárně obviněná je proto poněkud překvapena, že navrhovatel jí nyní prostřednictvím kárného návrhu vytýká postup, s nímž sám souhlasil, tedy, že žádost o prodloužení lhůty bude podávána pouze u nového nápadu a jednorázový nápad při nástupu do výkonu funkce bude vyřizován v pořadí od nejstarších věcí.

Překvapení kárná obviněná je o to větší, že podání kárného návrhu nepředcházela jakákoli výstraha, výtka, nebo upozornění navrhovatele, že by měla nadále postupovat jinak.

Kárně obviněná nesouhlasila ani s obviněním, že její výkonnost byla průměrná a ve srovnání s ostatními soudci nízká. Již jen uvedený výkon průměrně 20 osob za měsíc není navrhovatelem vyčíslen správně, když navrhovatel v něm nezohlednil 50% pracovní úvazek během prvních tří měsíců v roce 2011. Při zohlednění tohoto úvazku činí průměrný měsíční výkon 22,9 osob za měsíc. Pokud by nápad věcí kárně obviněné sestával pouze z nových věcí anebo by kárně obviněná nebyla vystavena nutnosti vypořádat se se 155 najednou napadnutými spisy, byl by její průměrný výkon vyšší, protože by vyřizování věcí bylo možné organizovat průběžně. Nutnost prostudovat 155 spisů, ale vytváří objektivní překážku tomu, aby kárně obviněná dosáhla vyšších průměrných výkonů v počtu vyřízených osob, protože značnou část svého pracovního času musela věnovat právě studiu spisu. Za této situace je údaj o průměrném výkonu spíše důkazem o tom, že svou práci kárně obviněná odváděla řádně, než skutečností, z níž by bylo možné dovodit průměrnost kárně obviněné. Totéž platí i o jednorázovém nápadu věcí z 27. 6. 2011.

Kárně obviněná navrhovatelem tvrzené průtahy v řízení nepopírá, nesouhlasí však s tím, že by vznikly porušením jejích povinností soudkyně s výjimkou věci uvedené pod bodem 16.

Kárně obviněná upozornila na chyby v psaní v návrhu u věci sp. zn. 3 T 60/2008, která jí byla přidělena 15. 11. 2010 a v níž nařídila hlavní líčení 3. 2. 2011, takže za 2,5 měsíce, nikoliv za 14 měsíců a ve věci 3 T 250/2008, u níž je uvedeno, že nařídila hlavní líčení 3. 11. 2011, kdežto ve skutečnosti bylo nařízeno 3. 3. 2011. Jinak k uvedeným dobám v návrhu, v nichž navrhovatel spatřoval průtahy, neměla z hlediska jejich existence žádné námítky.

Kárný senát provedl dokazování a zjistil:

- Z Opatření ze dne 15. 11. 2010, Spr 1138/2010, že jím navrhovatel jako předseda Okresního soudu v Teplicích po odchodu Mgr. L. přidělil kárně obviněné 35 spisů TM z roku 2007, 2009 a 2010 a 121 spisů T z roků 2002 (1), 2003 (1), 2005 (2), 2006 (1), 2007 (6), 2008 (28) a pak 2009 a 2010.
- Z přehledu stavu trestních věcí k 12. 6. 2012, které jsou předmětem kárného návrhu, předloženého navrhovatelem u ústního jednání, že 13 z nich bylo skončeno vydáním rozsudku, v jedné věci byl vydán EZR, ve všech zbývajících věcech bylo (v měsíci dubnu) nebo je nařízeno hlavní líčení na měsíce červen, červenec a září 2012.
- Z výpovědi kárně obviněné soudkyně, že po návratu z rodičovské dovolené jí bylo přiděleno 155 spisů (jeden spis se vrátil po odvolacím řízení později). Protože se jednalo o spisy různě staré a různého rozpracování, musela věnovat podstatně více času jejich studiu. Věci vyřizovala od nejstarších k nejmladším. Vzhledem k tomu u nově napadlých věcí žádala o prodloužení lhůty ve smyslu § 181 odst. 3 tr. ř. U starých převzatých spisů nežádala toto prodloužení a podle obsahu převzatých spisů v nich ani její předchůdkyně, předchůdci v jejich vyřizování o takové prodloužení nežádali, a jednak má za to, že takovou povinnost jí § 181 odst. 3 tr. ř. v těchto věcech neukládal, neboť v něm stanovená lhůta se vztahuje na dobu po podání obžaloby. V červnu jí byly přiděleny spisy po Mgr. P. (celkem 22). Mohly jí však být přerozděleny ještě jiné spisy. Převzaté spisy průběžně studovala a všechny měla nastudované již v srpnu 2011 a připravené k nařízení hlavního líčení. Nicméně diář a jednací dny měla všechny zaplněné až do listopadu, proto do spisů o tomto napsala záznam, a v říjnu 2011 pak nařizovala další věci. Momentálně

má zaplněné všechny jednací dny do konce září 2012. Využila všech jednacích dnů a to i mimořádných. Ve věci 3 T 204/2007 měla a má za to, že bylo třeba vyčkat skončení trestního řízení ve věci obžalovaného v jiné věci, neboť jen pokud on se dopustil trestného činu, mohlo být jednání obžalované posuzováno jako trestné, neboť jen pokud výnosy z trestné činnosti měly pocházet z trestné činnosti jejího syna, mohla se obžalovaná dopustit trestného činu legalizace výnosu z trestné činnosti. V této věci nařídila hlavní líčení po kontrole spisů navrhovatelem, avšak toto bylo odročeno, neboť všechny strany se shodly na tom, že je třeba vyčkat rozhodnutí týkajícího se syna obžalované. Spis 3 T 26/2009 byl u VSÚ a nebyl jí včas předložen. Ve věci 3 T 126/2009 nařídila hlavní líčení až 15. 12. 2011, když jeden z obžalovaných odsouzený v jiné věci nastoupil do výkonu trestu, mezitím zjišťovala, zda se tak stalo a vyřizovala mnoho jiných věcí. V žádné kárným návrhem vytýkané věci nebyla podána účastníky řízení stížnost na průtahy.

Navrhovatel údaje kárně obviněné soudkyně v podstatě nepopřel, připustil, že starší přidělené věci vyřizovala přednostně, tedy podle pořadí jejich nápadu, že u nově napadlých věcí žádala o prodloužení lhůty podle § 181 odst. 3. tr. ř., že využívala jí přidělených jednacích dnů. Vyjádřil se tak, že pokud by i u starších přidělených věcí požádala o prodloužení lhůty podle § 181 odst. 3 tr. ř., nepodal by proti ní kárný návrh. Má za to, že mohla nařizovat hlavní líčení i s delším předstihem, třebaš pěti měsíců, pokud měla předtím své jednací dny obsazeny. Navrhovatel předložil kárnému senátu na jeho žádost přehled o nápadu věcí v agendě T a Tm za rok 2011 a přehled o počtu vyřízených věcí v agendách T a Tm za rok 2011 týkající se všech soudců zařazených na tomto úseku. Kárný senát jimi provedl důkaz, zjistil však, že v něm nejsou údaje o tom, po jakou část roku 2011 jednotliví soudci práci vykonávali, jaký měli úvazek a proč jsou mezi napadlými a vyřízenými věcmi u jednotlivých soudců poměrně velké rozdíly, proto k údajům v těchto přehledech nemohl přihlížet, pokud jde o porovnání výkonnosti všech soudců uvedeného úseku. Pokud jde o kárně obviněnou soudkyni, měla v roce 2011 nápad 226 věcí T (včetně přerozdělených v uvedeném roce) a 35 věcí Tm. Vyřídila pak v uvedeném roce 199 věcí T proti 238 osobám a 41 věcí Tm (85 osob).

Podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), soudci a přísedící jsou při výkonu své funkce nezávislí a jsou vázáni pouze zákonem. Jsou povinni vykládat jej podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, nestranně a spravedlivě a na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem.

Podle § 2 odst. 4 zákona č. 141/1991 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, jestliže tento zákon nestanoví něco jiného, postupují orgány činné v trestním řízení z úřední povinnosti. Trestní věci musí projednávat urychleně bez zbytečných průtahů; s největším urychlením projednávají zejména vazební věci a věci, ve kterých byl zajištěn majetek, je-li to zapotřebí vzhledem k hodnotě a povaze zajištěného majetku. Trestní věci projednávají s plným šetřením práv a svobod zaručených Listinou základních práv a svobod a mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána; při provádění úkonů trestního řízení lze do těchto práv osob, jichž se takové úkony dotýkají, zasahovat jen v odůvodněných případech na základě zákona a v nezbytné míře pro zajištění účelu trestního řízení. K obsahu petic zasahujících do plnění těchto povinností orgány činné v trestním řízení nepřihlížejí.

Podle § 181 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (tady do 31. 12. 2011) předseda senátu je povinen v řízení před okresním soudem ve lhůtě tří týdnů a před krajským soudem jako soudem prvního stupně ve lhůtě tří

měsíců od podání obžaloby nařídít ve věci hlavní líčení, předběžné projednání obžaloby nebo učinit jiný úkon směřující k rozhodnutí věci, včetně pověření probačního úředníka k úkonům směřujícím k rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání nebo o schválení narovnání anebo jinému rozhodnutí věci mimo hlavní líčení. Nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, předloží spis předsedovi soudu, který podle povahy věci buď uvedenou lhůtu na nezbytně nutnou dobu prodlouží nebo v souladu s rozvrhem práce soudu učíní jiné vhodné opatření k zajištění plynulosti řízení.

Na kárném senátu bylo posoudit, zda se kárně obviněná soudkyně dopustila porušení výše uvedených zákonných ustanovení při vyřizování 37 vytýkaných spisů dle tvrzení kárného návrhu a v případě kladné odpovědi, zda se jejich porušením dopustila kárného provinění. Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Kárný senát má za to, že pro posouzení kárného návrhu provedl dostatečné dokazování, na jehož základě mohl učinit odpovídající závěry.

Kárný senát vychází z toho, že se kárně obviněná soudkyně vrátila po více jak tříroční mateřské a rodičovské dovolené k výkonu práce dne 15. 11. 2010, byla zařazena na trestní úsek a bylo jí jednorázově přiděleno Opatřením ze dne 15. 11. 2010, Spr 1138/2010 35 věcí Tm a 121 věcí T (účastníci se, pokud jde o počet těchto přidělených věcí, liší nepatrným rozdílem), různého stáří (od roku 2002 do roku 2010) a různého stavu rozpracovanosti. Do konce roku 2010 neměla kárně obviněná soudkyně nový nápad. Ten měla od počátku roku 2011, avšak od 15. 11. 2010 do konce roku 2010 a dále od 1. 1. 2011 do 31. 3. 2011 pracovala na zkrácený 50% pracovní úvazek, později na plný pracovní úvazek. Po převzetí věcí podle Opatření ze dne 15. 11. 2010 kárně obviněná soudkyně poté co tyto věci postupně studovala, nepožádala předsedu soudu o prodloužení lhůty k nařízení hlavního líčení, případně jinému úkonu ve smyslu § 181 odst. 3 tr. ř., pokud příslušný úkon nestihla učinit v tam stanovené lhůtě. V tomto spatřuje navrhovatel závažné porušení povinností kárně obviněné soudkyně, která se však brání tím, že lhůta podle § 181 odst. 3 tr. ř. se vztahuje k období po podání obžaloby, která v daném případě dávno uplynula a o její prodloužení nebylo jejími předchůdci ve vyřizování přidělených věcí požádáno a předsedou soudu rozhodnuto. Pokud jde o to, že ani předchůdci kárně obviněné soudkyně ve vyřizování jednorázově přidělených věcí o prodloužení lhůty nebylo požádáno a předsedou soudu rozhodnuto, pak toto tvrzení kárně obviněné soudkyně navrhovatel nevyvrátil, ani neprokázal, že by z toho důvodu vyvodil proti předchůdcům kárně obviněné soudkyně ve vyřizování uvedených věcí nějaké důsledky. Jen tvrdil, že tak byla povinna učinit kárně obviněná soudkyně. Kárný senát má za to, že znění § 181 odst. 3 tr. ř. odpovídá spíše výkladu učiněnému kárně obviněnou soudkyní, totiž že tato povinnost v převzatých věcech ze dne 15. 11. 2010 pro ni nevyplývala, neboť § 181 odst. 3 tr. ř. stanoví výslovně tuto povinnost v řízení před okresním soudem ve lhůtě tří týdnů od podání obžaloby. Navíc kárně obviněná soudkyně se touto právní otázkou zabývala a ani z komentáře k trestnímu řádu nezjistila jiné skutečnosti, a proto si nebyla naprosto vědoma, že by v daném případě porušila zákonem stanovenou povinnost. V nově napadlých věcech, v nichž nestačila ve stanovené lhůtě učinit příslušný úkon, požádala předsedu soudu o prodloužení lhůty, což navrhovatel nepopřel. Přidělené spisy kárně obviněná soudkyně postupně studovala, přičemž je třeba připustit, že jednorázové přidělení takového množství spisů různého stavu rozpracovanosti vyžaduje více času. Kárně obviněná soudkyně přitom od 15. 11. 2010 do 31. 3. 2011 pracovala na zkrácený 50 % pracovní úvazek. Spisy měla nastudované všechny v srpnu 2011, ale nemohla u všech, kde bylo třeba nařídít hlavní líčení tak učinit, protože neměla volné jednacích dny, protože všechny

přidělené měla obsazené, přičemž ani navrhovatel netvrdí, že by jednací dny nevyužívala. U věci uvedených v kárném návrhu tak došlo k prodlevě od tří do patnácti měsíců, jak tvrdí navrhovatel v kárném návrhu (s opravami ve věcech 3 T 60/2008 a 3 T 250/2008), nejednalo se však o bezdůvodné průtahy způsobené neodpovědným přístupem kárně obviněné soudkyně k výkonu funkce soudkyně, ale z jiných důvodů, které byly v průběhu kárného řízení prokázány.

Kárný senát má za to, že kárně obviněná soudkyně se při vyřizování kárným návrhem vytýkaných spisů a v něm tvrzenými dobami nečinnosti nedopustila kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., neboť jí nebylo prokázáno zaviněné porušení povinností soudce, které tvrdil navrhovatel v návrhu, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž by narušila důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Kárný senát proto podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. vynesl zprošťující rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 13. června 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného senátu